

En mig d'un món ferit... el sopar "dels sentits i els sentiments"

Ds, 5/10/2019 per Catalunya Religió

(M. Victòria Molins- Hospital de Campanya) De ben segur que n'hi ha moltes de bones notícies, però tenim una tendència a fer públiques les desgracies més que les "gracies".

Avui tinc una gran il·lusió en presentar una bona notícia que passarà desapercebuda per la majoria de mitjans de comunicació, però que al menys podrà llegir tot aquell que l'interessi.

A l'Hospital de campanya de Santa Anna s'apleguen molts voluntaris: uns que, amb una gran constància, presten servei directe unes hores a la setmana des de fa temps, altres que ho fan esporàdicament o ajuden en moments claus.

Però quan arriba un moment determinat i es proposa alguna iniciativa per aportar els diners necessaris que supleixen la manca de subvencions del projecte, es produeixen veritables miracles de coordinació: "una cadena de favors".

Realment quan una sèrie de persones amb un ideal comú es proposa dur a terme alguna cosa a favor dels germans, surt el miracle, el miracle de la multiplicació dels pans i els peixos. I la cadena de favors desencadena una explosió d'amor i fraternitat.

Gracies a tots per la vostra participació ahir al "SOPAR DELS SENTITS I ELS SENTIMENTS" a [@SantaAnnaChurch](https://www.instagram.com/SantaAnnaChurch) un èxit amb una assistència de 210 persones conscients de la importància de la col·laboració amb els més necessitats [@hospitalcampanya](https://www.instagram.com/hospitalcampanya) [#ningudormintalcarrer](https://www.instagram.com/ningudormintalcarrer) pic.twitter.com/LutynIdY4V

— HospitalCampanyaAnna (@hospitalcampany) [September 27, 2019](#)

Tot va començar quan voluntària experta des de fa anys en unir forces a favor dels més desfavorits, i voluntària de l'Hospital de campanya, va suggerir fer un sopar "benèfic" amb la implicació de molta gent. No es tractava de que un càtering fes la seva feina i els comensals gaudeixin d'un bon àpat, malgrat fos per una bona causa. No, es tractava de unir esforços i de posar en marxa eixa cadena de favors de la que he parlat.

És per això que calia cercar gent que estigués disposada a donar part del seu temps, dels seus diners o dels seus productes perquè el resultat del recapta fos el millor possible. Macxipan va proporcionar uns pans de pagès que donaven glòria. Eren imprescindibles per la iniciativa de fer una "cata" d'olis com a plat i votar després per aquell que agradés més als paladars que els provessin. "Olis Anglada" i "Olis Casas de Hueldo", van ser els benefactors.

La "cata" resultava un veritable atractiu pels participants del sopar que entre mos i mos de pa sucats amb un dels olis, una mossegada a la deliciosa poma que els voluntaris havien aportat per treure el gust i disposar el paladar pel següent oli.

El plat fort va ser obra del Restaurant "Els Ocellets" que ja ha ajudat en altres ocasions a l'Hospital de campanya. Un equip de cuiners amb una xef extraordinària, seguin el desig de l'amo del restaurant, van fer un esforç extra preparant amb amor i dedicació un rosbif deliciós per a 200 comensals.

El postre, una obra mestra d'una voluntària que va passar hores per preparar uns pastissos individuals deliciosos.

Fins aquí el menjar preparat amb amor. Però hi havia tantes coses perquè resultés una nit màgica! És per això que el títol era "Sopar dels sentits i dels sentiments". El sentits -des del primer moment- es veien acaronats per la bellesa del claustre guarnit per a la ocasió per "Natura Bissé" i les taules eren un primor d'estètica gracies al gust de les voluntàries que les van muntar i les estovalles que va donar Ribes i Casals.

No faltava detall perquè la nit dels sentits -vista, gust, el so de l'aigua caient al pou- fos una nit màgica. La manera de parar els plats, els tovallons, les ampolles...

Però no acaba aquí la cadena de favors. ¿Com podíem aconseguir cambrers per a servir 200 comensals, vint taules de deu persones? I la solució la vam trobar demanant ajuda a un bon grapat de joves estudiants del Batxillerat i l'ESO de dos col·legits de Teresianes; el de Ganduxer i el de Gràcia. Joves que mai havien fet un servei d'aquest tipus, però que van atendre a les indicacions que els hi van donar i van actuar com veritables professionals. Afegint el encís de la seva edat, la seva vestimenta negra i la gran voluntat de ajudar sempre amb un somriure meravellós. Mai haguéssim pogut imaginar que podíem comptar amb dos cambrers/es per taula! I no només van servir, sinó que es van quedar fins que van recollir totes les taules. Enhorabona als nostres joves estudiants. Ara sabem que podem comptar amb ells perquè així ens ho van dir abans d'anar-se'n.

Era també la nit "dels sentiments". Uns sentiments que són precisament el leitmotiv de la nit. No es tractava només de una "obra benèfica" per a recollir cèntims necessaris a l'Hospital de campanya, que també. Però era quelcom més. Uns sentiments necessaris per arribar als més desfavorits, als sense sostre que

troben un refugi diari a una església oberta a tothom -i en especials als "invisibles"-. Sentiments de empatia, de compassió, de misericòrdia, de fraternitat, de justícia, d'AMOR.

I les paraules de **Peio Sánchez** i de **Viqui Molins** van anar a alimentar aquests sentiments. A Viqui li va tocar parlar de la seva experiència en el món dels més desfavorits i del perfil dels acollits, de les seves mancances, de les causes que sovint els ha portat a viure al carrer, de les dificultats actuals per sortir de la marginació, sense oblidar aquest nou perfil que va canviant les necessitats de l'Hospital de Campanya: el joves ex- tutelats sense recursos.

Peio Sánchez va explicar la tasca del dia rere dia, des de que van començar ara fa tres anys. Partint de la idea de Papa Francesc de convertir algunes esglésies en "Hospitals de campanya" on tothom pogués trobar el guariment del cos i de l'ànima", va parlar dels començaments, de la evolució de la nostra tasca pels canvis de la societat i l'arribada massiva de ex tutelats. Va explicar les accions que dia a dia anem realitzant gràcies a uns professionals amb vocació de servei i a un gran nombre de voluntaris que omplen totes les hores del dia setmana rere setmana de diumenge a diumenge.

Una nit que va ser possible gràcies a la capacitat humana d'unir esforços. No és això una bona notícia?